

проведений двофакторний дисперсійний аналіз. Піддослідні групи молодняку були сформовані таким чином: I група (контрольна) тварини поєднання (ВБ×Л)×П; II група (контрольна) тварини поєднання (ВБ×Л)×Д споживали корм зі звичайної бункерної самогодівниці; III група (дослідна) тварини поєднання (ВБ×Л)×П; IV група (дослідна) тварини поєднання (ВБ×Л)×Д споживали корм з удосконаленої самогодівниці.

В результаті впровадження у виробництво запропонованих елементів удосконалення годівниці для поросят на дорощувані, дозволило збільшити показники відгодівельних якостей молодняку свиней. Використання запропонованої удосконаленої самогодівниці для годівлі молодняку свиней протягом періоду дорощування забезпечило можливість отримати показники живої маси наприкінці дорощування (III та IV дослідні групи) на 7,4 % (37,8 кг) та 4,7 % (38,2 кг) вище аналогів I та II груп, які споживали корм зі звичайної бункерної самогодівниці, це зумовило отримання вищих середньодобових приростів – на 5,4-10,5 %, і зменшення витрат кормів. Відмічено збільшення показнику збереженості у молодняку III та IV дослідних груп, які споживали корм з удосконаленої самогодівниці на 1,3 % та 2,5 % вище аналогів I та II груп, які споживали корм зі звичайної бункерної самогодівниці.

При проведенні двофакторного дисперсійного аналізу встановлений вірогідний вплив удосконаленої годівниці на досліджувані показники.

УДК 614.271:616-01/-032

Матвієць С., студент ОКР спеціаліст спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Косташ В.Б., кандидат с.-г. наук,

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-

Подільський, Україна

ТЕХНОЛОГІЯ ВИРОЩУВАННЯ ТОВАРНОЇ РИБИ ПРИ ДВОРІЧНОМУ ОБОРОТІ

Товарну рибу вирощують у нагульних ставах, для будівництва яких відводять різноманітні ділянки землі з різними ґрунтами. Підготовчі роботи з вирощування товарної риби – підготовка ложа нагульного ставу, правильної експлуатації і своєчасного ремонту гідротехнічних споруд, заповнення ставу водою в оптимальні строки через різні фільтри.

Спільне вирощування кількох видів риб, які розрізняються за об'єктами живлення – один із дієвих засобів підвищення рибопродуктивності ставів, зниження собівартості продукції. Необхідну кількість кормів (добрів) визначають, виходячи з кормового (удобрювального) коефіцієнта і частки рибопродукції. Згідно з рибницько-біологічними нормами, для експлуатації ставових господарств середня маса дволіток коропа при відповідній тривалості вегетаційного сезону у господарствах різних зон становить 350-500 г. При напівінтенсивній формі ведення господарства – на одному гектарі вирощується 2-3 тис. дволіток коропа, а у став вносять добрива, розпочинати годівлю коропа, слід

у другій декаді червня при температурі води 18-21 °С. При цьому рибу можна годувати одноманітним кормом, оскільки необхідні поживні речовини вона буде одержувати з природним кормом. Добовий раціон у період максимально інтенсивної годівлі становить 8, а іноді збільшується до 12-15 % від маси риби.

У господарствах з високою щільністю зариблення годівлю риби починають у квітні чи на початку травня при температурі води 11-16 °С з тим, щоб риба привчилась брати, корм на кормових місцях чи доріжках. При низьких температурах і щільності посадки 4-9 тис. шт./га комбікорм дають на кормових місцях малими дозами (2-3 % від маси посаженої риби) на мілководних ділянках ставу, які добре прогріваються сонцем. Протягом 5-7 днів риба звикає до корму. У міру підвищення температури до 17-19 °С в кінці травня добові раціони збільшують до 7-10 % від маси риби. Витрати кормів у травні становлять 11-14, в червні – 30-67, в липні-серпні – 100-140 кг/га. При підвищенні температури води і сприятливому кисневому режимі із збільшенням добового раціону збільшується частота годівлі: при температурі 18-20 °С корм для товарної риби рекомендується давати два рази на добу, при 20-25 °С – три рази, понад 25 °С – 3-4 рази з урахуванням поїдання.

При годівлі коропа основними абіотичними факторами, які визначають добові раціони, є температура і вміст кисню у воді. Для коригування складеного графіка годівлі залежно від температурного режиму (при задовільному вмісті кисню 5-7 мг/л) використовують таблицю добових раціонів. Добову норму годівлі регулюють залежно від вмісту розчиненого у воді кисню, який вимірюють у ранкові години поблизу кормових точок. При вмісті у воді 5-6 мг/л кисню дають 100 % добового раціону, при 3-4 мг/л – 70-80, при 2,0-2,5 мг/л – 40-50 %. При помітному зниженні кисню годівлю припиняють. Для підтримання задовільного кисневого режиму у період інтенсивної годівлі дволіток добова норма комбікорму у непроточних ставах не повинна перевищувати 130-140 кг/га.

При цьому здійснюють щоденний контроль за поїданням корму, щодаки визначають епізоотичний стан риби і природної кормової бази ставів, визначають витрати корму на одиницю приросту, ведуть журнали удобрення ставів, годівлі риби, контрольних обловів. Ріст риби встановлюють контрольними ловами 1, 10 і 20 числа кожного місяця, їх проводять волокушею чи бреднем на 2-3 ділянках із загальним виловом не менше 0,5 % кількості риби, посаженої у став.

Строки вилову риби визначають залежно від кліматичних і погодних умов, господарських потреб. Для правильної організації облову складають графіки, комплектують риболовецькі бригади, готують до спуску стави і рибницький інвентар. У ставах, які добре спускаються, рибу виловлюють у рибозбірному магістральному каналі, рибозбірній ямі перед донним водоспуском чи за допомогою рибовловлювачів. Воду із ставів спускають поступово, замінюючи щитки на решітки, які регулярно очищають від сміття. Не очікуючи повного спуску води, починають вилов товарних дволіток неводами чи бреднем. Після спуску води рибу виловлюють із рибозбірної канами (ями) підсаками чи бреднем. У ставах з постійним притоком води, коли русло річки залишається під водою, обладнують додатковий канал і пускають воду по ньому. Воду з русла за пере-

городкою відкачують і вибирають рибу. Рибу з такого русла можна вибрати частково, якщо тимчасово припинити течію води, а потім, пустивши воду, брати рибу на проток.

Найбільш ефективний вилов риби за допомогою рибовловлювачів, які обладнують як для окремих ставів, так і комплексні, що обслуговують кілька ставів. У нагульних ставах індивідуальні рибовловлювачі залежно від рель'єфу мають ширину по дну 5-6 м, глибину 0,5-1,0 м. При вилові риби з неспускних ставів використовують закидні неводи, електротони і електроловильні установки.

Отже, резерви товарної риби закладені в інтенсивній технології з використанням оптимального набору об'єктів культивування – риб різних трофічних рівнів. Чинники, що впливають на ріст риби і якість рибосадкового матеріалу – біологічні особливості вирощуваних риб, умови середовища, розвиток природної кормової бази, годівлю та технологію утримання риб.

УДК 636.22/.28.083.37(477.41)

Мельник К.О., студентка I курсу магістратури спеціальності "Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва"

Науковий керівник – Каспров Р.В., кандидат с.-г. наук, доцент, Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВИРОЩУВАННЯ МОЛОДНЯКУ М'ЯСНИХ ПОРІД В УМОВАХ ФІРМИ ПРАТ "АГРОФОРТ" (с. ЧЕРНЯХІВ КИЇВСЬКА ОБЛ.)

Виробництво яловичини з використанням тварин м'ясних порід в умовах України є перспективним напрямком розвитку тваринництва.

Дослідження проводились в умовах ПрАТ "Агрофорт", що належить компанії МХП. ПрАТ "Агрофорт" має статус племрепродуктора із розведення порід м'ясного напрямку продуктивності: шароле; українська м'ясна; герефордська; симентальська; п'ємонтез.

Відповідно до прийнятої в господарстві технології всі тварини різних вікових груп утримуються цілорічно в загонах, оснащених захисними піднавісами з глибоким шаром підстилки, обладнаних кормовими жолобами та груповою поїлкою. Дана технологія забезпечує низькі витрати на утримання, а постійне перебування на свіжому повітрі високу резистентність тварин.

У господарстві застосовують сезонні отелення корів, що припадають на грудень – березень. Телята від народження до 6 місячного віку перебувають на підсосі біля матерів. Завдяки сезонному отеленню вдається сформувати великі, однорідні по віку та живій масі гурти, отримати високі прирости при вирощуванні тварин на плем'я та відгодівлю. У зимовий період корів які розтелилися переводять у приміщення-профілакторій.

Бичків і теличок старше 6 місяців утримують в загонах з вільним вигулом.

Аналіз величини середньодобових приростів було проведено на бичках трьох груп I група – абердин-ангуси, II група – герефорди, III група – українська м'ясна в період із травня до жовтня місяця.